

ה"ת 24428/08/21 - אחמד אבו מטיר נגד תחנת משטרה - מג"ב אייל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ה"ת 24428-08-21 אבו מטיר נ' תחנת משטרה - מג"ב אייל
בפ"מ 24567-08-21 אבו מטיר נ' תחנת משטרה - מג"ב אייל
תיק חיצוני:

כבוד השופטת דורית סבן נוי
אחמד אבו מטיר
תחנת משטרה - מג"ב אייל
החלטה

בפני
מבקש
נגד
משיבה

הרקע לבקשה

1. לפניי בקשה להורות על ביטול צו לפסילה מנהלית מכוח **סעיף 48 לפקודת התעבורה [נוסח חדש]**, **התשכ"א-1969** (להלן: "**פקודת התעבורה**" או "**הפקודה**") לפיו נפסל המבקש על ידי הקצין הממונה מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 60 יום ובקשה להחזרת תפוס - אוטובוס זעיר להסעות מיוחדות מסוג מרצדס ספרינטר, מ.ר. 501-03-540, שנת 2019, ששווי מוערך בסך 233,800 ₪ על פי מחירון לוי יצחק. (להלן: "**הרכב**").
2. על פי החשד ביום 4.8.21 הסיע המבקש ברכב 17 שוהים בלתי חוקיים ללא היתרי כניסה לישראל כשהוא נוהג בפסילה ממשרד הרישוי.
3. ביום 4.8.21 נחקר המבקש, רכבו נתפס והוא זומן לשימוע. ביום 5.8.21, בתום השימוע שנערך, החליטה הקצינה כי רישיון הנהיגה של המבקש יפסל למשך 60 יום. החלטתה נומקה בכך שזו הפעם השלישית בה נתפס המבקש מסיע שוהים בלתי חוקיים ואך ביום 1.8.21 הוגש כנגדו כתב אישום בגין עבירה זהה, דבר אשר לא הרתיעו מלשוב ולנהוג כשהוא עובר על החוק.
4. ביום 5.8.21 הוחתם צו מניעה במעמד צד אחד שכותרתו "צו מניעה והמצאת מסמכים לכלי רכב ושייט **לפי סעיף 32+34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי** (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969" המורה על איסור דיספוזיציה על הרכב (להלן: "**הצו השיפוטי**").

טיעוני הצדדים:

5. ב"כ המבקש טענה במסגרת הבקשה ובדין שלפניי, כי יש להורות על ביטול צו פסילת רישיון הנהיגה מהטעם

שהחשוד הכחיש העבירה וטען שהוצגו לפניו היתרי כניסה כדין ובכך עמד בנטל המוטל עליו. עוד נטען, כי משטרת ישראל נוקטת במדיניות שונה ביחידותיה בקביעת תקופת הפסילה המושתתת במסגרת השימוע. ב"כ המבקש סמכה ידה על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה במסגרת ע"ק 17984-10-20 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (להלן: **"ענין אזברגה"**), שם דובר במקרה בו הסכימו הצדדים על קיצור תקופת הפסילה למשך 15 יום במקום 30 יום, במקרה בו הסיע החשוד כ-25 שוהים בלתי חוקיים. ב"כ המבקש הגישה לבית משפט מסמך המעיד כי המבקש מחזיק ברישיון נהיגה ואינו פסול נהיגה כנטען על ידי המשיבה.

6. בכל הנוגע להחזקת הרכב, עתרה ב"כ המבקש להורות על שחרורו משלושה טעמים עיקריים. **האחד**, פגמים בהתנהלות המשיבה בתיק זה המובילים להצדקת שחרור הרכב ללא כל תנאי למעט רישום איסור דיספוזיציה. לטענתה, בתום חקירת המבקש לא נמסר לו כל מסמך בנוגע למקור סמכות תפיסת הרכב. המשיבה פנתה למבקש באופן ישיר, הגם שידעה כי מיוצג והצו השיפוטי הומצא לבאת כוחו אך ביום 9.8.21 ולאחר פניות חוזרות ונשנות. **השני**, החזקת הרכב בידי המשיבה גורמת לו נזק כלכלי רב. המבקש הינו מפרנס יחיד ל-10 נפשות והרכב משמש לצורכי עבודתו וצרכי בני הבית. החזקת הרכב ללא טיפול מובילה לירידת ערכו ועשויה לגרום לנזק כלכלי נוסף. **השלישי**, מדיניות לא אחידה ביחידות המשטרה. לטענת ב"כ החשוד, משטרת ישראל נוקטת במדיניות שונה, במקרים דומים וביחידות שונות בדרישת תנאי השחרור, שעה שנתפסים רכבים בנסיבות דומות. ב"כ המבקש הגישה אסופת מסמכים לעיון בית משפט מיחידות שונות בהם הגיעו הצדדים להסכמה לשחרור רכבים תפוסים בכפוף להפקדות בסך של כ-8500 ₪ ורישום איסור דיספוזיציה. אציין כי אסופת המסמכים אינה מפרטת את נסיבות תיקי החקירה השונים, הטעמים והשיקולים אשר הובילו להסכמות דנא.

7. ב"כ המבקש חזרה בתגובתה המשלימה בכתב, על טיעוניה באשר לאכיפה בררנית ביחידות המשטרה השונות; הוסיפה כי הרכב משועבד, כאשר יתרת ההלוואה עומדת על סך של כ-100,000 ₪. לטענתה, אף כעולה מהפסיקה שהוגשה על ידי המשיבה בבש"פ 2346/21 **עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ ואח'** (נבו, 14.7.21) (להלן: **"עניין עמר"**) יש מקום לסטות מגובה הפקדה של פחות מ-30% משווי הרכב, שעה שמדובר ברכבים משועבדים. ב"כ המבקש הוסיפה כי מדובר במבקש הסובל מבעיות רפואיות שהפקדה כספית העולה על אלפים ספורים תסכל שחרור רכבו. נוכח כל האמור, עתרה להסתפק בתקופת פסילת רישיון הנהיגה עד כה והחזרת הרכב בתנאי איסור דיספוזיציה ולכל היותר, השתת הפקדה מתונה.

8. המשיבה בתגובתה בכתב, בדיון שלפניי ובהשלמת טיעוניה בכתב אשר הוגשו לבקשתי, התנגדה לביטול פסילת רישיון הנהיגה וסמכה ידה על נימוקי החלטת השימוע. המשיבה הפנתה לכך שהחשוד נתפס כשהוא מסיע ברכב לא פחות מ-17 שוהים בלתי חוקיים וזאת חרף העובדה שאך ביום 1.8.21 הוגש כנגדו כתב אישום המייחס לו עבירה זזה.

9. בכל הנוגע לעתירת המבקש להורות על שחרור רכבו, המשיבה טענה כי מקור סמכות התפיסה נבע מכוח **פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969** (להלן: **"הפסד"פ**) שכן הרכב שימש כאמצעי לביצוע העבירה, אולם מאחר והרכב משמש מקור פרנסת החשוד ומשפחתו, הסכימה לשחררו בתנאי הפסיקה, היינו: הפקדה כספית בשווי 30% מערך הרכב; רישום איסור דיספוזיציה; התחייבות המשיב להמשיך

ולהחזיק ברכב במצב תקין ושמיש ועריכת ביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל. לשיטת המשיבה, אין מקום לסטות מתנאי הפסיקה במקרה זה וזאת בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, לעברו הפלילי של המבקש ולעובדה כי אך ביום 1.8.21 הוגש כתב אישום דומה בעניינו.

10. בתגובתה המשלימה טענה המשיבה, כי אין באפשרותה להתייחס לאסופת המסמכים שהוגשה מטעם ב"כ המבקש מאחר שלא כל הנתונים הובאו לידיעתה. באשר לטענת ב"כ המבקש לחוסר אחידות בין יחידות המשטרה השיבה, שאין דומה תיק אחד למשנהו בנסיבותיו והחלטת הפסילה ושחרור הרכב בתנאים נגזרת מתוך נסיבות המעשה ומיהות העושה.

11. בדיון שנערך לפניי ולשאלת בית המשפט, השיב נציג המשיבה כי שווי הרכב להבנתו הינו כ-60,000 ₪. בהשלמת התגובה ולבקשתי, צרפה המשיבה מחירון רשמי של לוי יצחק ממנו עולה כי שווי הרכב הינו כ-233,800 ₪. המשיבה צרפה את כתב האישום שהוגש כנגד המבקש ביום 1.8.21 לפיו ביום 20.12.20 הסיע **מושא הבקשה** כ-7 שוהים בלתי חוקיים. באשר למקור סמכות התפיסה, הבהירה המבקשת פעם נוספת כי הרכב נתפס אך ורק מכוח הפסד"פ.

המסגרת הנורמטיבית

פסילת רישיון הנהיגה

12. סמכותו המנהלית של קצין משטרה לפסול רישיון נהיגה למשך 60 יום של חשוד בעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות קבועה **בסעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952** (להלן: "**חוק הכניסה לישראל**"). הסעיף קובע תקופות פסילה שונות בנסיבות שונות וזאת בשים לב לחומרת העבירה.

13. המחוקק במסגרת תיקון מס' 29 והוראת שעה לחוק הכניסה לישראל, מיום 8.3.2018, ערך הבחנה בין עבירה של הסעה שלא כדין לעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות. בתיקון זה, נקבע כי "נסיבה מחמירה" תהא הסעת שלושה תושבי איזור ויותר במקום הסעה של שישה תושבי איזור. כן נקבע שהעונש לצד עבירה זו יהא מסוג פשע ולא מסוג עוון.

כעולה מדברי ההסבר **להצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 30), התשע"ח-2018**: חומרת המעשה נגזרת, בין היתר, מכמות הנוסעים וממידת הסיכון הנשקפת מהסעתם, שכן הסעת שלושה תושבים זרים או יותר אינה דומה להסעת תושב זר אחד והיא עשויה להצביע גם על התמורה שהתקבלה או צריכה היתה להתקבל מההסעה.

14. עוד עולה מדברי ההסבר כי הסנקציה המנהלית בדמות פסילת רישיון נהיגה, נועדה ליתן כלים מתאימים לטיפול בתופעת ההסעות שלא כדין ולמניעת הישנותן. באשר לסמכות הקצין הממונה להשתתף בתקופות פסילה שונות, עלה

כי עליה להיגזר בהתאם לחומרת העבירה שבוצעה ולראיות שהצטברו להוכחתה.

15. סנקציה מנהלית זו של קצין משטרה, ניתנת לביקורת שיפוטית כאמור בסעיף 48 לפקודת התעבורה הקובע כדלקמן:

"מי שנפסל בצו של קצין משטרה כאמור בסעיף 47, רשאי לבקש מבית המשפט המוסמך לדון בעבירה לבטל את הפסילה; ובית המשפט, לאחר ששמע את היועץ המשפטי לממשלה או את בא כוחו או שוטר, רשאי לבטל את הפסילה, בתנאים או ללא תנאי, אם שוכנע שביטול הפסילה לא יפגע בבטחון הציבור." [ההדגשות אינן במקור]

בבש"פ 2296/92 ליפשיץ נ' מדינת ישראל (נבו 20.5.92) קבע כב' הנשיא דאז ברק:

"אכן, צו פסילה מהחזקת רשיון, הניתן על-ידי קצין משטרה מכוח סמכותו לפי סעיף 47 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"ט-1961 הינו צו מינהלי הנעשה על-ידי רשות שלטונית. לעניין מתן הצו חלים כללי המשפט המינהלי, על-פיהם חזקה על פסילת הרשות כי בדיון יסודה. עם זאת, הנפגע רשאי לטעון ולהוכיח כי נפל בצו פגם מהפגמים הפוסלים מעשה מינהלי".

16. יוצא מן האמור כי בית המשפט אינו נדרש לשים עצמו בנעלי קצין המשטרה ולהתערב בשיקול דעתו, אלא לבחון באם נפלו פגמים הפוסלים את צו המעשה המנהלי. כמו כן על בית המשפט להשתכנע כי ביטול הפסילה או קיצורה לא יפגע בבטחון הציבור [ראה בבש"פ 404/97 שריקי נ' מדינת ישראל (נבו 3.2.97)].

סמכות המשטרה לתפיסת הרכב

17. קיימות שתי הוראות חוק מקבילות מכוחן רשאית המשטרה לתפוס רכב של חשוד בעבירה של הסעה שלא כדין לפי חוק הכניסה לישראל. האחת, הוראת סעיף 32(א) לפסד"פ והשנייה, הוראת סעיף 12א(ג1) לחוק הכניסה לישראל.

א. סעיף 32(א) לפסד"פ קובע כדלקמן:

"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה."

שלוש תכליות עיקריות עשויות להצמיח מקור לתפיסת חפץ: מניעת עבירות; חילוט עתידי והצגת החפץ כראיה במשפט [ראה בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (נבו 12.3.06)].

תפיסת נכס יש בה כדי לפגוע בזכות הקניין, ומשכך שומה על בית המשפט לבחון האם קיימת חלופה אשר תשיג את תכלית התפיסה באופן שהפגיעה בו תהא פחותה [רע"פ 1792/99 גאלי נ' **משטרת ישראל**, פ"ד נג(3) 312, (1999), בש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** (נבו 8.7.08); בש"פ 9090/08 **אלימלך נ' מדינת ישראל** (נבו 4.12.08); בש"פ 3750/09 **אלהואשלה נ' מדינת ישראל** (נבו 12.06.09)].

ב. סעיף 12(א)(ג) לחוק הכניסה לישראל קובע כדלקמן:

"(ג1)(1) היה לשוטרי יסוד סביר לחשד כי נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ג) או (ג5) וכי מתקיים האמור באחת הפסקאות שלהלן, רשאי הוא למסור לנהג הרכב שבו נעברה העבירה או לבעל הרכב כאמור **הודעה האוסרת את השימוש ברכב** לתקופה שלא תעלה על 30 ימים (להלן - הודעת איסור שימוש), וליטול את רישיון הרכב לאותה תקופה:

(א) הנהג הסיע בעבר תושב זר השוהה בישראל שלא כדין;

(ב) הרכב שימש בעבר להסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, ובלבד שטרם חלפו שלוש שנים מיום ההסעה כאמור;

(ג) התקיימה אחת הנסיבות המפורטות בסעיף קטן (ג1א);"

18. הגם שמדובר בהוראות מקבילות המקנות סמכות תפיסה, הרי שקיים שוני במהותן ותכליתן שכן, תפיסה מכוח חוק הכניסה לישראל מהווה "סנקציה מנהלית" ומיידית המוגבלת למשך 30 יום ולפי הוראה זו אף קיימת חובה למסור **הודעה בכתב** ואילו בבסיס התפיסה מכוח הפסד"פ עומדות שלוש התכליות המפורטות לעיל, התפיסה מוגבלת למשך שישה חודשים, אלא אם כן הוגשה בקשה להורות על קיצור או הארכת התקופה מכוח סעיפים 34 או 35 לפסד"פ. בהוראת סעיף 32 אין דרישת כתב מפורשת בדומה להוראה הקבוע בחוק הכניסה לישראל.

19. במקרה שלפניי הובהר למבקש בתגובה, בדיון ובהשלמת טיעוני המשיבה, כי מקור סמכות התפיסה הינו מכוח הפסד"פ. אוסיף כי כעולה מעיון בתיק החקירה וכנטען בדיון, לא נמסרה למבקש הודעה בדבר איסור שימוש ברכב מכוח חוק הכניסה לישראל. עם זאת עולה כי בסמוך למועד התפיסה, ביום 5.8.21 הוחתם צו שיפוטי **מכוח הפסד"פ** במעמד צד אחד. **הודעה על מתן הצו נמסרה** לב"כ המבקש ביום 9.8.21.

דיון והכרעה

20. עיינתי בבקשות, בתגובות ובתגובות המשלימות, שמעתי בקשב טיעוני ב"כ הצדדים, עיינתי בתיק החקירה ואני סבורה כי קיים חשד סביר לביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בנסיבות מחמירות של כ-16 שוהים בלתי חוקיים. טענת המבקש לפיה בדק היתרי כניסה ובכך קיים הנטל המוטל עליו נסתרת בחומר החקירה שהונח לפניי ואף קיימת אפשרות חילוט עתידי בהתאם להוראות חוק הכניסה לישראל ולפסד"פ.

הבקשה לביטול הפסילה המנהלית:

21. כעולה מנימוקי השימוע, מטיעוני הצדדים ומהמסמכים שהוצגו בפניי, סבורני כי לא נפל פגם בהחלטת הקצינה לפסול המבקש מלהחזיק ברישיון הנהיגה למשך 60 יום כסמכותה בחוק. המדובר במבקש אשר נחשד בהסעה שלא כדין של לא פחות מ-16 שוהים בלתי חוקיים, שעה שתלוי ועומד כנגדו כתב אישום דומה מהעת האחרונה.

מעיון בעובדות כתב האישום עולה כי המבקש הסיע 7 שוהים בלתי חוקיים באותו הרכב מושא בקשה זו. לכך מצטרפת העובדה שלחובת המבקש הרשעה קודמת, אומנם משנת 2004, אולם אף היא בגין עבירה של הסעה שלא כדין.

22. נוכח מכלול הנסיבות שפורטו איני סבורה כי החלטת הקצינה אינה סבירה או כי נפל פגם אשר יש בו להוביל לכדי התערבות בית המשפט בשיקול דעתה. באשר לשאלה אם שוכנעתי כי קיצור תקופת הפסילה או ביטולה לא יפגע בביטחון הציבור - איני סבורה כי העתרות לבקשה, למי שבפרק זמן כה קצר הסיע מספר רב של שוהים בלתי חוקיים בשטחי המדינה, לא תפגע בביטחון הציבור.

23. בשולי הדברים אציין כי לא נעלמה מעיניי ההחלטה שהוגשה לעיוני בעניין אזברגה, לפיה הוצגה הסכמה לקיצור משך תקופת פסילת רישיון הנהיגה במקרה של הסעה שלא כדין של כ-25 שוהים בלתי חוקיים. ואולם, איני יודעת מהם שיקולי הצדדים באותו המקרה ולא ניתן ללמוד ו/או להשליך על מקרה בודד של הסכמה על תיק זה.

הבקשה להחזרת הרכב:

24. במקרנו מתקיימות שתי תכליות תפיסה, **האחת** - מניעתית, שכן המדובר במי שביצע לכאורה עבירה דומה ברכב מושא הבקשה בפרק זמן של פחות משמונה חודשים **והשנייה** - הבטחת חילוט הרכב בתום ההליך ככל שיוגש כתב אישום והמבקש יורשע בדיון.

25. נוכח העובדה שמדובר במי שבתוך פרק זמן קצר עבר לכאורה עבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, הרי שקיימים סיכויי חילוט גבוהים. אציין כי משהמשיבה הסכימה להורות על שחרור הרכב לחלופת תפיסה, לא מצאתי להרחיב אודות התכלית המניעתית במקרה זה.

26. ב"כ המבקש הפנתה לפגמים בהתנהלות המבקשת בכל הנוגע לתפיסת הרכב. אציין כי הגם שדרישת הכתב אינה מופיעה בסעיף 32 לפסד"פ בדומה להודעה על איסור שימוש ברכב, מצופה מהיחידה החוקרת כי תידע חשוד מהו מקור סמכות תפיסת הרכב, לא כל שכן שישנן פניות חוזרות ונשנות מצד באת כוחו באשר לשאלה זו. ברם, במקרה דנן, רכבו של החשוד נתפס ביום 4.8.21 ובחלוף ימים ספורים הודע לחשוד על קיומו של הצו השיפוטי שהוצא מכוח הפסד"פ וביום 9.8.21 הודע הדבר לבאת כוחו. משאלו הם פני הדברים, לא מצאתי כי קיים פגם בהתנהלות המשיבה אשר יש בו כדי להוביל לשחרור הרכב ללא הפקדה כספית או בהסתפקות בהפקדה מינימאלית.

27. במעמד הדיון נמסר מטעם נציג המשיבה ששווי הרכב מוערך בכ-60,000 ₪ הדברים נאמרו שעה שרישיון הרכב היה חסר בתיק החקירה, כך שלא ניתן היה לדעת איזה סוג רכב נתפס ואף לא צורף מחירון לוי יצחק כנדרש. רק בעקבות בקשת בית המשפט ומסגרת תגובה משלימה עלה כי שווי הרכב עומד על כ-233,800 ₪. בטיעוניה המסלימים כאמור, ב"כ המבקש לא טענה באשר לשווי הרכב, אלא עתרה כי יש להפחית מסכום ההפקדה הקבוע בפסיקה, אף בשל העובדה שמדובר ברכב משועבד תוך התחשבות בסכום יתרת ההלוואה והפסיקה בעניין עמר.

28. אני סבורה שיש בטיעונים אלה כדי להוביל לשחרור הרכב בתנאי איסור דיספוזיציה בלבד או הסתפקות בהפקדה כספית מינימאלית במקרה זה ואולם, באיזון הראוי דומה כי יש ליתן משקל למכלול טענות ב"כ המבקש בעת קביעת גובה סכום ההפקדה. אני מקבלת את טיעוני ב"כ החשוד כי עניינו של החשוד דומה להחלטת בית המשפט העליון בעניין עמר שהוגשה מטעם המשיבה, לפיה במקרה בו הרכב משועבד ונותרה יתרת סילוק בסכום לא מבוטל, יש לאזן זאת בקביעת גובה ההפקדה.

29. לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, נתתי דעתי לשווי הרכב, עוצמת החשד כנגד המבקש, צפי להגשת כתב אישום, סיכויי החילוט, העובדה שהרכב משועבד והתנהלות המשיבה, סבורה אני כי באיזון הראוי ובמכלול הנסיבות, יש להורות על שחרור הרכב לחלופת תפיסה, להתחשב בגובה ההפקדה באופן שיופקד סך של 20% מערך שווי הרכב. אשר על כן, אני מורה על שחרור הרכב לחלופת תפיסה בכפוף לתנאים הבאים:

א. ייאסר על המבקש לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד להחלטה אחרת.

ב. חתימה על התחייבות עצמית בסך 233,800 ₪.

ג. תחתם ערבות צד ג' בסך 233,800 ₪.

ד. הפקדה כספית בסך 46,760 ₪ המהווים 20% מערך שווי הרכב לצורך הבטחת ירידת הערך.

ה. הפקת פוליסת ביטוח מקיף שהמוטב הראשון הינו משטרת ישראל או שני לאחר בעל המשכון.

30. בשולי החלטתי אציין כי לא נעלמו מעיניי טענות כבדות המשקל של ב"כ המבקש באשר לכך שיחידות משטרה שונות מתנהלות באופן שונה בכל הנוגע לתפיסת רכבים ופסילת רישיון נהיגה. ואולם, מקומה של טענה זו ככל שיש בה ממש להבחן במסגרת ההליך העיקרי ככל שזה יתקיים. למעלה מן הצורך, אציין כי טענה זו אף לא הוכחה בפניי וכי לא ניתן ללמוד ממסמכי הסכמות בין צדדים על הטעמים אשר הובילו לתנאי השחרור המוסכמים. לא כל מקרה אחד דומה למשנהו. כנטען על ידי המשיבה, קביעת תנאי שחרור של רכבים נגזר בין היתר משיקולים שונים וביניהם: התשתית הראייתית, עבר פלילי וכדומה. ויודגש, המדובר במסמכי הסכמות בין הצדדים ולא בהחלטות שיפוטיות. כך דומה הדבר, למקרים בהם מגיעים הצדדים להסדרי טיעון שונים בכתבי אישום דומים ודוק, אין תיק אחד דומה למשנהו ואין נסיבותיו של חשוד אחד זהות לאחר.

31. סוף דבר, הבקשה לביטול פסילת רישיון הנהיגה נדחית. הבקשה להחזרת תפוס מתקבלת באופן חלקי - הרכב

יושב בכפוף לעמידה בתנאים דלעיל בשלב זה בידי משטרת ישראל. מצופה מהיחידה החוקרת למצות את מלוא פעולות החקירה ולהעביר התיק לעיון התביעה בכל ההקדם לצורך קבלת החלטה בתיק זה.

32. חומרי החקירה ומסמכים שהוגשו על ידי ב"כ החשוד יוחזרו לצדדים באמצעות מזכירות בית המשפט.

33. מעכבת ביצוע החלטתי עד ליום 26.8.21 בשעה 13:00.

ניתנה היום, ט"ז אלול תשפ"א, 24 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.